

Meie koolis on kujunenud toredaks traditsiooniks, et õppeaasta lõpul palub kooli direktor Helve Sibul oma vastuvõtule õpilased, kes on õppinud ja käitunud väga hästi, samuti need, kes on edukalt esindanud kooli olümpiaadidel, võistlustel või muul moel. Direktori vastuvõtule kutsutakse ka õpilaste vanemad ning neid juhendanud õpetajad.

Ainult viitele õppisid tänavu Stella Troska 1. klassist, Roven Ilves ja Chris Taimar Kõlu 2. klassist, Salme Adeele Hollas 3. klassist, Aire Gerda Jahu ja Ann Kukkk 4. klassist, Killu-Christiin Kirsimägi, Uku Konsap, Aliis Lang ja Cassandra Piirioja 5.a klassist, Jana Dzjuba 6. klassist, Jenna Lillia Järvinen 7.a klassist ning Talvi Annus ja Greete Hollas 8. klassist.

Meie õpilased olid tublid maakondlikel olümpiaadidel:

Võrumaa 18. ettelugemispäeva võistlusel saavutas 2. koha 4. klassi õpilane Ann Kukkk, juhendaja Maris Kütt. Keskkonnaametiga korraldatud õpilaste veeteemalisel viktoriinil "Puhast vesi hoiab elu" saavutas 1. koha võistkond koosseisus Uku Konsap, Mariliis Verš, Jenna-Lillia Järvinen ja Marianne Raha, õpetaja Liis Orro. Inglise keele tõlkevõistlusel saavutas Greete Hollas 8.klassist parima tõlkija tiitli, õpetaja Eva Aader. Matemaatikaolümpiaadil saavutas Greete 2. koha, õpetaja Anne Reiljan. Nuputa võistlusel saavutas võistkond koosseisus Cassandra Piirioja, Jana Dzjuba, Robin Põldsaar ja Uku Konsap 2. koha, Uku Konsap sai ka parima peastarvutaja tiitli, õpetajad Anne Reiljan ja Karin Tepaskent. Maakonna 4.-6. klasside matemaatikaolümpiaadil sai 3. koha Aliis Lang, õpetaja Karin Tepaskent. Sudoku võistlusel saavutas 3. koha võistkond koosseisus Britten Pärkson, Jana Dzjuba, Marianne Raha, Greete Hollas ja Roland Sisask, õpetajad Anne Reiljan ja Karin Tepaskent. 5. klasside õpioskuste olümpiaadil saavutas 1. koha võistkond koosseisus Aliis Lang, Uku Konsap ja Cassandra Piirioja, juhendaja Maris Kütt. 7. klasside inglise keele ristsõnade lahendamise võistlusel saavutasid 5. koha Robert Bahtairov ja Kätriin Lang, õpetaja Hille Juss.

Vabariiklikul Nuputa võistlusel saavutas 13. koha võistkond koosseisus Cassandra Piirioja, Uku Konsap, Jana Dzjuba ja Robyn Põldsaar, õpetajad Anne Reiljan ja Karin Tepaskent.

Saavutused spordis:

Võrumaa koolinoorte kuni 6. klasside tüdrukute võrkpalli meistrivõistlustel sai 3. koha võistkond koosseisus: Salme Adeele Hollas, Laura Kaur, Cassandra Piirioja, Inna Männik, Andra Annmann. Võru maakonna koolinoorte sisekergejõustiku meistrivõistlustel sai tüdrukute C klassi 60 meetri jooksus Cassandra Piirioja 3. koha; 600 meetri jooksus Triinu Hausenberg 3. koha; poiste B klassi kõrgushüppes Rene Mõttus 1. koha ja kaugushüppes Rene Mõttus 3. koha; poiste A klassi 200 meetri jooksus Kait Kongo 3. koha. Teatejooksude meistrivõistlustel sai tüdrukute C klassi 4x400meetri jooksus 2. koha võistkond koosseisus: Marianne Raha, Kadi Lang, Johanna Luik, Kristin Heinvee. Suundorienteerumise meistrivõistlustel M12 vanuseklassis saavutas Janar Saks 2. koha. 6.-9. klasside segavõrkpalli N-liiga karikavõistlustel sai 2. koha võistkond koosseisus: Greete Hollas, Albert Hurt, Sten Org, Mihkel Lumi, Pille-Riin Ploom, Helen Sootee, Annabel Reilson. Kevadistel koolinoorte meistrivõistlustel kergejõustikus sai tüdrukute C klassi palliviskes 2. koha Laura Kaur ja poiste B klassi kõrgushüppes II koha Rene Mõttus.

Sportlasi juhendasid õpetajad Merje Meemann ja Heli Maaslieb.

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – mai 2014

Võru I Põhikool Seminari 1 koolimajas
1930-2014

Vana kooli kiri teekaaslastele

Armas koolipere!

Täna teid kõiki koosveedetud aja eest! Tunnen ja tean, kui palju te minust hoolite ja kui tähtis ma teie jaoks olen. Olen lausa hellitusnime ära teeninud. Kirikukool on mulle meelepärane hüüdnimi.

Vaatasin tasakesi pealt, kuidas te siin toimetasite ja mida plaanisite. Eks ma ole elus näinud üht kui teist. Mõisaravhuga koos oli elu suursugune ja uhke. Olin siis noor, tähtis ja ilus. Aga peab ütleva, et tõelist rõõmu sain tunda alles siis, kui mu seinte vahel laste hääled kostma hakkasid. Oi, mis mõnus lastejalgade padin mu põrandaid hellitas! Ei läinud palju aega, kui tundsin muutust kogu oma telliskivisüdamega – olin mõisahäärberist ülendatud kooliks!

Teistsugust elu ei kujutanud enam ettegi: ikka sügisel paar klassitait uusi veidi arglikke lapsi koolitarkuse kogumist alustamas ja kevadel samapalju tähtsaid ja tarku noori oma kooliteed lõpetamas.

Ja mis on väga tähtis – igal õpilasel on olnud alati oma õpetaja. Vahel noor, vahel veidi vanem, vahel rõõmus ja mõnikord range, enamasti naisterahvas. Oma õpetaja – see kõlab uhkelt!

Nüüd, kus meie ühine aeg hakkab otsa saama, tahtsin kuulda teie mõtteid siinoldud aja kohta. Ootas ärevalt vastukaja ja saingi teada palju niisugust, mis rõõmu valmistab. Tuleb välja, et teile on meelde jäänud palju helget ja et mina olen teie arvates olnud natuke salapärase, aga armas. Seda on hea teada. Jään teid kõiki igatsema. Mingu teil hästi!

Võta kaasa rõõmus meel,
kui sa kooli poole teel.
Hea rännata on mälestuste ajas
ja ikka meenutada koolikella kaja.

Teie Vana Kool

Võru I Põhikooli õpilaste
kontsert "Tšau-pakaa!"
29. mail 2014 kell 17:30
Seminari 1 koolihoones
Õpilastööde näitus
Koolimaja avatud 16:30-18:30
Ootame!

Osaleme KEAT-projektis

Meie klass osaleb tänavu KEAT(„Kaitse end ja aita teist“)-projektis. Esimene kohtumine oli meil päästeameti töötajaga. Maarika Loodus, Päästeameti Lõuna päästkeskuse ennetustöö büroo vanemspetsialist, rääkis meile selle valdkonna töökorraldusest, tule- ja veeohutusest ning käitumisest lõhkekeha leidmise korral.

Kõigepealt käsitlesime tuleohutuse teemat. Enamikul meist on kombeks, et kui telefon on ära laetud, jääb laadija pistikusse. Nüüd tõmban selle alati välja, sest meile räägiti õnnetustest, mis just sellest alguse on saanud. Veel jäi meelde, et pikemalt kodust ära minnes võiks kodutehnika vooluvõrgust välja lülitada. Loomulikult ei saa seda külmpapiga teha, aga näide veekannust, mis end ise sisse lülitab ja tulekahju põhjustas, oli päris ehmata. Vaatasime kahte videot selle kohta, kui kiiresti tuli, kui see juba kord süttinud on, võimust võtab. Aega tegutsemiseks on väga vähe, seda enam tuleb kõike teha õigesti. Mingil juhul ei tohi elektriseadmete süttimise korral neile vett visata. Samuti ei kustutata veega pannil põlema läinud rasvainet – see teeb asja kordades hullemaks. Sel puhul on parim lahendus tuli summutada spetsiaalse tuletaki abil. Ka kustuti peaks igas kodus olemas olema.

Veeohutuse teemast võtsin teadmiseks, et kui tekib vajadus kedagi päästa, ei tohi hädasolijale kätt ulatada – ta võib selle külge klammerdudes ka abistaja kaasa tõmmata. Kui ise hätta satud, tuleb kõva häälega appi karjuda. Eestlased on üldiselt väga tagasihoidlikud ja ei kipu abi küsima, aga tuleb endale aru anda, et kui su elu on kaalul, tuleb seda teha. Eestis on igal aastal palju uppumissurmasid. Sageli on need põhjustatud noorte (meeste) uljusest: hinnatakse (purjus peaga) oma võimeid üle näiteks üle järve ujumisel, sageli hüpatakse pea ees tundmatu kohas vette. Aga niimoodi eksida saab reeglina ainult ühe korra.

Lõhkekehade leidmine on samuti teema, kus eelkõige noormehed palju vigu teevad. Meile pandi südamele, et kui mingi kahtlane asi on leitud, tuleb koheselt teavitada päästeteenistust, mitte mingil juhul ei tohi asja ise „ohutumasse“ kohta hakata teisaldama. Veelgi hullem variant on uurida, mis selle asja sees on, või mõelda, et vanaraua kogumispunktis saab rauakolaka eest raha – seega tuleks asi sinna toimetada. Küll aga võiks võimaluse korral päästjate saabumiseni ohtliku ala kuidagi tähistada ning inimesed sealt eemal püüda hoida. See on teema, kus ei saa üle reageerida ning parem on karta pigem liiga palju kui natuke vähe.

See loeng oli mõtlemapanev. Veel kuuleme KEAT-projekti raames loenguid meelemärkidest, liiklusohutusest ning matkatarkustest, samuti õpime esmaabi andmist. Projekt kulmineerub laagriga 3.-4. juunil, kus saame oma teadmisi maakonna teiste koolide õpilaste omadega võrrelda ning on kavas palju erinevaid teemakohaseid tegevusi. Kõik ikka selleks, et meis kinnistuksid oskused, kuidas hätta sattumise korral ennast kaitsta või oma kaaslast aidata.

Grete Hollas 8. klass

8. klass armastab matkata

Meie klass on tänavu osalenud juba mitmes õppeprogrammis KIK-projekti raames. 21. mail matkasime Karula rahvusparkis. Meie rännakut juhtis giid Tiia Trolla, kes kõneles palju huvitavat. Olime seda matka klassiga oodanud, sest kes ei tahaks ilusa ilmaga klassiruumist välja pääseda, seda enam, et meie varasemad matkad olid olnud meeldivad.

Karulasse jõudnud, ei läinudki me kohe matkarajale, vaid tutvusime püsinäitusega, kus olid välja pandud vanad talupidamisriistad. Giid seletas, kuidas käsikivi keerutati, koorelahutajat kasutati ning villa ja lina töödeldi. Mulle väga meeldis, et me saime ka ise kõike proovida.

Edasi suundusime Ähijärve juurde, kust algas meie matkarada. Kohe alguses hakkas meil kõvasti nalja saama ning teele asusimegi naeratus näol ja kaaslaste naer kõrvus helisemas. Teel tegime peatusi, kus giid tutvustas linde ja loomi. Enamik neist olid mulle võõrad ning tundsin heameelt, et niipalju uut teada sain. Eriti meeldis mulle tutvuda kopra elupaigaga. Kirsiks tordil olid minu jaoks giidi pajatatud legendid. Näiteks rääkis ta, kuidas Ähijärv olla tekkinud. Nimelt lennelnud üks pilv üle maa ning leidnud, et just see koht, kus praegu järv asub, on talle sobiv ning heitnud ennast sinna. Temast sai järv.

Kokkuvõttes on meie matkad olnud imelised. Nii mõnus on meie toreda seltskonnaga looduses luusida ning kui selle käigus veel midagi uut teada saab, on see lisaboonuseks.

Grete Hollas 8. klass

Vahelduseks õppisime rabas

13. märtsil käisime klassiga KIK-projekti raames räätsamatkal Meenikunno rabas. Päikeseloojangu maja juures ootas meid matkajuht Kristi, kes jagas kõigile kotid räätsadega. Kuna enamik meist polnud neid varem näinudki, rääkimata kõndimisest, oli nende jalgasaamine paras katsumus. Aga juhendamise abil saime kenasti hakkama ning liikumine oli tegelikult päris lihtne. Tuli ainult jälgida, et ei astuks kivi või suurema puurondi peale, et mitte „jalavarje“ rikkuda. Räätsad on abiks pehmel pinnasel liikumisel, näiteks talvel paksus lumes, aga samuti rabas, kus muidu vajuks sisse.

Enne retkele suundumist vaatasime kaarti, leidsime koha, kus parajasti asume, ning panime paika liikumisteedkonna. Kui

matkajuht küsis, kui palju me umbes kahe ja poole tunniga läbi kõnnime, siis vastasid poisid uljalt, et kuus kilomeetrit. Tegelikult on räätsadega liikudes kaks kilomeetrit selle aja kohta päris hea tulemus. See matk oli nagu koolitund: natuke edasi liigutud, tehti peatusi ja räägiti. Matkajuht oli nagu õpetaja – esitas küsimusi, andis ülesandeid ja kutsus korrale, kui keegi käratsema kippus. Saime teada, kuidas tekib turbakiht, ja võrdlesime umbes saja-aastaseid mände, mis kasvasid rabas ja eemal metsaserval. Rabamännid olid pisikesed ja kidurad, sest seal on liigniiske ja toitu napib. Põnev oli see ülesanne, kus me grupiti korjasime taimi, mille leidsime, ja pärast üheskoos mõistatasime,

millega tegu. Kui kanarbik, õhk, seega võnguvad sookail ja jõhvikas olid häälepaelad kiiremini ja tekib tuttavad, siis tuttvillpead ja kõrgem hää. See on kõrgema küüvitsat ma varem ei sagedusega. Sagedus on mõiste, teadnud. Aeg-ajalt noppisime mis näitab ühe minuti jooksul mätastelt mõnusalt hapusid toimunud võnkeid.

Jõhvikaid – nii saime oma selle Veel sain teada, et kõige levinum päeva C-vitamiini annuse gaas on lämmastik. Põnev oli kenasti kätte. Rabas on kolm jälgida, kuidas katsetegijad kallastid järve, meie nägime neist vedelas olekus lämmastikku kuuma kahte. Saime teada, et vett. Sellest tuli suur „pilv“ – rabajärvedes ei ole kalu, sest lämmastiku ja kuuma vee kontrast neil pole seal midagi süüa. oli nii suur (vedela lämmastiku Kuna ka mikroorganisme pole, temperatuur oli -196 kraadi ja keev on järvevesi hea vesi säilituskeskkond. Rabajärve +100 kraadi). Kui panna näiteks vesi on puhas, seda võib juua, banaan vedelasse lämmastikku, aga see ei kustuta janu. „keeb“ see seal nii kõvaks, et

Matka lõppedes pidi igaüks sellega saaks isegi naelu seinale lõpuringis ütleva, mida ta lüüa. Kui aga õhupall vedelasse juurde õppis. Minu jaoks oli lämmastikku panna, murdub see üllatav, et turbasammal väga lihtsalt katki – tavatingimustes kasvab aastas ainult ühe on seda võimatu murda. Lahe oli millimeetri. Aga räätsadega trikk, kus raadio pandi rauast sõelte kõndimise kogemus oli ka tore.

Angelika Nikandrova 8. klass

Loodusainete nädal oli põnev

Loodusainete nädal oli täis põnevaid tegemisi. Reedel, 9.mail külastas meie kooli teadusbuss. Tartu Ülikooli üliõpilased, teiste seas meie kooli vilistlane Jana Lilloja, tegid erinevaid katseid, mis näitasid, et füüsika ja keemia võivad olla väga huvitavad. Kõigepealt räägiti meile heeliumist. Heelium on õhust kergem gaas, kui seda sisse hingata, paneb see häälepaelad kiiremini võnkuma. Nii tegidki poisid selle gaasi abil naljakat peenikest häält, mis publiku naerust rõkkama pani. Esinejad selgitasid meile, et rääkides tekitavad häälepaelad heli. Kui heeliumi oma kopsudest välja hingata, siis see on kergem kui tavapärase väljahingatav

Enamasti lõpevad teadusetendused pauguga, nii ka seekord: suur plekkpurk täideti vesinikuga ning süüdati siis põlema. Mõne hetke pärast käis kõrvulukustav pauk: vesinik on kergesti süttiv aine ning sellises koguses põlema minnes see plahvatab.

Veel toimusid loodusainete nädalal põnevad praktikumid, kus saime füüsika ja keemia katseid teha. Samuti panime oma teadmised proovile viktoriinis, kirjutasime temaatilisi luuletusi, mängisime pildimängu „Tunne teadlasi!“ ning vahvat seiklusmängu Kreutzwaldi parkis. Õpilaste tagasisidest selgus, et meie õpilastele meeldis see nädal väga. Aitäh õpetaja Liis Orrole!

Õpilaste tagasiside põhjal Grete Hollas 8. klass

2014. aasta kevadel saab aeg, mil Võru I Põhikooli õpilased õppisid vanas mõisamajas Seminaritänaval, ümber. Õpilased kirjutasiid, millised mälestused neile jäävad oma koolimajast ja –ajast, mille nad selle maja seinte vahel veetsid.

2.klass

Meil on armas koolimaja. See on roosat värvi ja väga vana – see teeb ta natuke salapäraseks. Meil on kooli palju põnevaid üritusi, eriti meeldib mulle miikilaadal endaküpsetatud asju müüa. Meil on väike klass, kus on palju poisse. Mõnikord oleme me ülemealikud ja lärmakad, siis on õpetaja meiega natuke hädas. **(Risto)** Võru I Põhikool on täis suuri saladusi, aga õpilastele neid ei öelda. Näiteks seda, mis on kooli pööningul või kuidas käitusid selle kooli kõige esimesed õpilased. **(Enriko)**

3. klass

Hoolimata sellest, et mu kool on vana ja ei näe just kõige parem välja, on see mulle armas. Siin on mu head sõbrad ning õpetajad, kes mind aitavad. On uhke tunne, et olen saanud õppida Võru linna kõige vanemas majas. Kuigi õpin alles kolmandas klassis, on mul juba mitmeid toredaid mälestusi. Ükskord saatis Jõuluvana meie klassi kingikoti Kratikeskusesse. Ja need meie vastlasõidud ning ekskursioonid - on need vast toredad olnud! Ning see, kui me vennaga miikilaadaks vahleid kypsetasime ning neid üheskoos müüsimel. Matkapäeval käisime Sännas Taevarajal ning saime uusi põnevaid asju teada. Mind teeb meie kooli saatus murelikuks ja kurvaks. On kurb mõelda, ete meie koolimaja tahetakse ära lammutada ning ma ei saagi siia edaspidi külla tulla. **(Robin)**

Minu koolimaja on roosat värvi ja väga vana. See ehitati umbes kolmsada aastat tagasi. See maja on minu jaoks väga hubane ning selles on midagi väga erilist: see loob turvalise tunde. Mulle väga meeldib mu ilus tark ja hooliv õpetaja Pilvi. **(Bibily)**

Esimesse klassi tulles oli kõik uus ja huvitav: uued kaaslasted, uus ruum ja uus õpetaja. Kuid kõik sai kiiresti omaks. Toredad olid meie hommikused vaibaringid, kus me rääkisime oma uudistest ning tähelepanekutest nii koolis kui väljaspool kooli, kordasime luuletusi ning korrutustabelit. Väga meeldisid mulle meie jõulukontserdid kirikus, kus laulud kõlasid hoopis teistmoodi kui kooli saalis. Meil on olnud palju põnevaid õppekäikusi, matku ja ekskursioone. Samuti esinemisi rahvatantsurühmaga. Mulle meeldis meie koolimaja. On hea mõelda, et kuigi sügisel alustame õppimist teises majas, jäävad klassikaaslasted ja õpetaja samaks. **(Salme Adeele)**

Kooliteed alustades olid siin minu jaoks kõik võõrad ja maja tundus väga suur olevat. Kolme aastaga on kool muutunud vaat et teiseks minu koduks. Mõnusaks ja omaks. Mulle väga meeldib meie klass, kus on meie sõbrad kalakesed. Mul on toredad klassikaaslasted ja väga sõbralik ja abistav õpetaja Pilvi. Armsaks saanud koolist ära minnes võtan kaasa toredad mälestused ja muidugi palju siin omandatud tarkusi. **(Oliver)**

5.a

Vahetevahel meenutame sõpradega toredaid sündmusi, mis meie koolis on toimunud. Ühel naljapäeval reklaamis meie klass lõhna, mis tegelikult üldse ei lõhnanudki. Veel pidime tookord kuulsusi järele tegema ja meie klassi iljal tuli see eriti hästi välja. Väga vahva päev oli.

3. klassis käisime mände istutamas. Kohale jõudnud, mängisime kõigepealt ja siis anti igaühele männiistik. Mina istutasin oma puukese mingist „imelikust“ pöösast kaks

meetrit kaugemale ning arvasin, et selle pöösa järgi leian selle hiljem üles. **(Aliis)**

Eelmisel aastal pani keegi puutööklassi ukse taha tossupommi. Koolimaja oli suitsu täis ja kõik evakueerusid. Õnneks ei tekkinud mingit paanikat. Kohale tulid päästeamet, politsei ja kiirabi. Mudilaskoori meil sel päeval ei toimunudki.

Algklassides pidasime poistega kurikasõda. Meil olid klassis pehmed kurikad ja nendega võitlemine oli meie jaoks väga lõbus. **(Uku)**

Üks koomiline ja tore lugu juhtus minuga 2. klassis. Paari nädala pärast olid meist juba head sõbrannad saanud ning mängisime koos tema ja veel ühe klassiõega kooliõues „Vanaisa vanu pükse“. Alati kui mu uus sõber mulle nalja tegi, hakkasin ma naerma. Lõpuks olin ainult alussärgi ja trussikute väel, kõik muu oli pantideks ära jagatud. Õpetajad, kes meid mängimas nägid, muudkui küsisid: „Lapsekene, kas sul külm ei ole?“. Ei olnud: ilm oli soe ja naerda sai oh kui palju! **(Elisabeth)**

Üks lõbus lugu juhtus käsitöötunnis, kus pidime salli heegeldama. Sall oli väga pikk ja heegeldamine ajas une peale. Niimoodi ma seal püüdlukult pusides magama jäingi. Korraga käis mütsatus ja kogu klass hakkas naerma. Mina, kes ma toolilt maha kukkusin, ei saanud esialgu millestki aru. **(Andra)**

5.b

Õppetunni, et kelguga ei tohi tundmatus kohas hüpekast alla lasta, sain ühel vastlapäeval. Olime karjääril kelgutamas ning meil oli väga lõbus. Ühel korral hakkas aga kelk kuidagi viltu vedama, mul jäi käsi selle alla ning oli väga valus. Selleks korra oli mu vastlapäev läbi: ema kutsuti kohale ning kui kodus valu ikkagi järele ei andnud, läksime kiibisse. Käest tehti röntgenipilt ning kuna selles oli mõra, oli tulemuseks kipskäsi. **(Rando)**

Mulle meeldis, kui me poiste nädalal Sõmerpalu motohalli külastasime. Seal saime mootorrattaid vaadata ning jooksime ka selle raja läbi, mille peal sportlased trenni teevad. Veel on mul palju toredaid mälestusi näiteringis käimisest ja esinemistest nii oma koolis kui teistes koolides-lasteaedades. Meil on näiteringis väga tore seltskond ja juhendaja Ira Petrova meeldib mulle ka väga. **(Kristjan)**

7.a

Algklassides oli meie klassiruumis akvaarium, milles oli kaks kuldkala ning üks põhjakoristaja. Hommikuti, kui õpetaja kooli jõudis, oli kalasõõtmise aeg. Meil, õpilastel käis omavahel rebimine, sest esimesena koolijõudnu sai kalu toita. Mäletan, et tõusin hommikuti kella kuue ajal ning jõudsin kooli kella seitsmeks. Kui oleksin hiljem tulnud, oleks Kelly minust ette jõudnud. Hasarti meil jagus. Hiljem, kui kala ära suri, tegime talle klassiga uhked matused. **(Meril)**

9.a

Eredalt on mees, kuidas me algklassides tüdrukutega kooli koridorides keksu mängisime. Keksukumm peaks mul veel nüüdki kodus alles olema. Mõni aasta tagasi müüsid poisid kooli peal sodkasiid, millega sai mängida ning, mis seal salata, sageli tunni ajalgi igavust peletada. Ühe sodka eest tuli välja käia 10 krooni, mõni oli kallim ka. Muidugi võis selle ka ise valmis teha, aga selle jaoks pidi viitsimist olema.

Mingil ajal uskusime klassi tüdrukutega, et koolis kummitab. Üsna tihti jäime pärast tunde oli tüdrukute riietusruum. See teema oli meil üleval ikka mitu kuud ja selle aja jooksul juhtus meiega mitmeid üsna veidraid asju. Oli kõhe, aga tohutult põnev aeg. Kooli üritustest on enim mees võimlemispeod, milleks valmistusime põhjalikult, ja hea tunne miikilaatade järel, kui olin saanud kogu oma kauba kenasti maha müüa. **(Kairit)**

Kuendas klassis oli meil kaks käsitöötundi järjest. Tunnis oli palju sagimist ja sekeldamist, eriti aktiivne rahmeldaja oli üks meie endine klassiõde. Otsustasime tema kulul natuke nalja teha: hakkasime vaikselt tema asju ümber paigutama. Panime ta saiakese kraanikausi äärele, vöö lava alla. Tema ei osanud seda kuidagi seletada ja arvas, et koolis kummitab. Ta oli üsna veendunud, et on midagi halba teinud, et just temaga need asjad juhtuvad. Paari päeva pärast oli meie kõigi kujutusvõime umbes viiekordistunud. Pidevalt juhtus midagi meie jaoks paranormaalselt ning suutsime isegi meie poisid ära hirmutada juttudega sellest, mida kõike me näinud ja kuulnud olime: küll kummitusi, küll poltergeiste. Umbes kahe nädala jooksul oligi kooli päris jube tulla. Õnneks läks see aeg mööda ning praegu saame üheskoos toda aega meenutades kõvasti naerda. **(Selin)**

Meil on fantastiline klass. Algklassides oli päeva kõige vingem osa vaibaring – kõigil oli alati palju toredat rääkida ning ka päeva plaanid panime seal ühiselt paika. Väga lahe oli meie mänguaspäev, kus kõik oma lemmikleid kaasa tõime ning palju nalja sai. Ka sünnipäevi tähistasime üheskoos laulu ja kommidega.

Keskastmes otsustasin matemaatika tunnikontrolli pinginaabri pealt maha kirjutada, sest endal mul teadmisi nappis. Naaber aga nägi mu plaani läbi ja kirjutas teadlikult valed vastused. Samal ajal, kui mina uhkelt esimeste seas töö ära viisin, parandas tema oma töö õigeks ja sai viie. Mina sain muidugi õiglaselt väljateenitud palga. **(Triin)**

Neljandas klassis pidi meie klass jõulunäidendi tegema ja mina olin rebane. Kuna ma väga armastan laulda, valisin just selle rolli, sest rebane laulis näidendis. Paraku ei teadnud ma aga, et rebane peab etenduse ajal keset lava pesukaasi all lamama. Küll ma protestisin, kui sellest kuulsin, ja tahtsin osast loobuda. Aga teha polnud midagi, ise valisin. Ja tegelikult polnud mul seal kausi all häda midagi! Praegu on seda näidendit väga lõbus meenutada. **(Sheila)**

Meie klassi harjavars oli kõveraks painutatud. Otsustasin selle tagasi sirgeks saada – koristada oli ju vaja. Panin siis varreotsa toolile, painutasin ja katki see oligi. Jõudu oli mul ikka rohkem, kui olin arvanud. Peale seda tuli mul muidugi poodi minna ja uus harjavars osta. Täna on see kuhugi kadunud. **(Markus)**

Eelmisel aastal, kui see koolimaja täitis veel kooli ülesannet, mitte ei olnud vangla, võis vajadusel lahkuda kooli territooriumilt. Siis käisime Jaagumäe Toidukeskuses saiakesi ostmas. Tähtsad ei olnud selle juures saiakesed, oluline oli, et sai korraks mõtted koolist eemale. **(Silver)**

Igal aastal toimub koolis võimlemispidu. Kui käisime neljandas klassis, harjutasime tantsukava erilise hoolega. Olime iga päev pärast tunde pikalt koolimajas ja saime ka nädalavahetustel harjutamiseks kokku. Meid aitas ja juhendas minu ema. Koolipeol läks meil hästi, otsustasime osaleda ka „Koolitantsul“. Suuri lootusi me ei hellitanud,

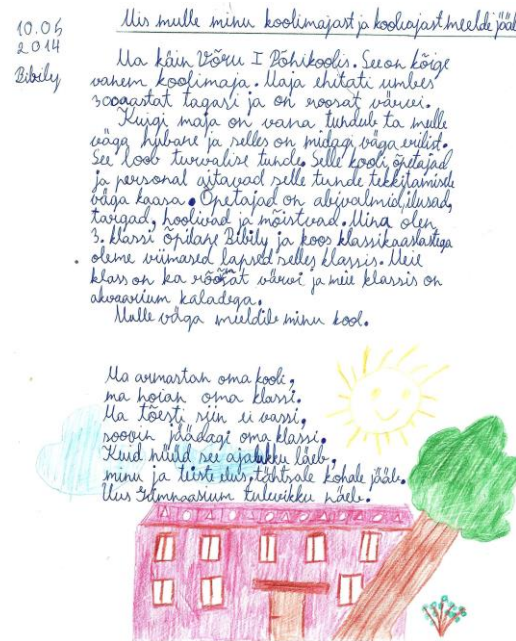
seega oli üllatus suur, kui esimesest vooorust edasi pääsesime. Meelde jäävad teisedki üritused: soengupäev, sussipäev, miikilaat. Õpetajate päev oli eriti tore sel aastal, kui me selle päeva ise läbi viisime. Samas sain siis aru, et õpetaja töö pole sugugi nii lihtne, kui tundub. **(Liisa)** Viendas klassis võitsime „Suitsuprii klassi“ konkursil kopsaka auhinnaraha. Otsustasime minna Otepää seiklusparki. Kinnitanud traksid, turnisime järjest raskematel radadel. Madalamal ma ei kartnud, ent kõrgemal sain aru, et kardan kõrgust ning pidin loobuma. Aga ma ei tundnud kurbust – sain lihtsalt enda kohta midagi uut teada. See oli sportlik ja lõbus päraslõuna ning järgmisel aastal otsustasime jälle suitsupriid olla. **(Kert)**

9.b

Tänavuse sõbrapäeva korraldas 8. klassi õpilane Greete oma loovtöö raames. Meie olime oma klassi grupiga osalemas. Kõigepealt saime sõna sekka öelda vestlusringis, kus arutlesime, millised on tugeva sõpruse alustalad. Hiljem täitsime erinevaid ülesandeid, mis nõudsid toimivat meeskonnatööd ning teisega arvestamist. Mängud olid valitud nii, et läbi nende sain oma kooli õpilasi paremini tundma õppida, just neid, kellest varem ainult seda teadsin, et nad käivad siin koolis. See oli hästi ühteliitv üritus ning kõik me saime palju positiivseid emotsioone. **(Pille-Riin)**

Peale seda, kui meie oma lõpupeo maha peame, läheb see koolimaja remonti ning pärast seda pole see enam see, mis ta on praegu. Mul on sellest natuke kahju. Ma ei tea, miks, aga need krohvi pudisevad laed ning kriuksuvad põrandad on mulle meeldima hakanud, omaks saanud. Keldrikorras meenutab natuke punkrit, kus õhtupimeduses eriti üksi ringi liikuda ei julgeks. Ei kujuta praegu ette, milliseks kõik uuenduste käigus muutub, aga see on praegu see meie kooli miski. **(Kevin M)**

Iga aastaga hakkasime oma klassikaaslastega järjest paremini läbi saama. Tänu sellele läksid mõnusamaks nii meie ühised ettevõtmised kui ka koolitunnid. Üks väga huvitav kogemus oli minu jaoks õpetajate päev. Tore oli vaadata, kuidas väikesed õppurid õhinaga tunnis kaasa töötasid, ning vahva oli see, et nad hiljemgi koolimaja peal kohtudes tervitasid, naeratasid ja kallistasid. See tunne, et olemegi siin üks uur ja ühtehoidev koolipere, on hea ja turvaline. **(Annabel)**

Meie põnev päev Kesk-Eestis

17. aprillil käisid 1.-3. klasside parimad õppijad preemiareisil Imaveres ja Põltsamaal. Külastasime Eesti Piimandusmuuseumi ning konservitehast Felix. Imaveresse jõudsimise kohale enne kokkulepitut aega. Ilm oli ilus ja soe, me kiikusime suurel külakiigel ning meil oli väga lõbus. Muuseumisse sisenenud, vaatasime seintel olevaid pilte. Seina peal oli ka suur lehmakujuline kell, mille keskel oli Eestimaa. Peagi tuli meie giid, kes ütles, et võime teda Piima-Tiinaks kutsuda. Majas oli palju igasuguseid masinaid ja aparate, millega on aegade jooksul piima töödeldud. Näiteks koorelahutaja on selline riist, mis eraldab piimast koore ning järele jääb lõss. Mõned meist olid seda ka oma vanavanemate juures näinud. Käisime ka laboriruumis ning juhataja kabinetis. Õpitoas saime ise kohakesi teha. Piima-Tiina oli meie jaoks juba kohupiimamassi valmis seganud. Meie saime kohakesed šokolaadi sisse kasta ning seejärel kaunistada. Küll need maitseid head! Saime ka retsepti kaasa, et saaksime soovi korral kodus maiust valmistada.

Edasi sõitsime Põltsamaa Felixisse. Kitlid selga ja mütsid pähe pannud, tegime tiiru ettevõttes, kus toodetakse mahlasid, majoneese, ketšupit, sinepit, aedviljakonserve, suppe ja veine. Nägime, kuidas majoneesi, mahu ja marineeritud kurke pakkidesse pandi. Valmistoodanguvitriinis oli välja pandud niipalju erinevaid tooteid, et silme ees läks kirjuks. Paljusid asju olime muidugi kodus söönud ka. Giid pakkus meile jõhvikajooki, pirninektarit ning kommi. Põltsamaal jalutasime veel lossivaremetes ringi ning juba oligi käes aeg koduteele asuda. Oli tore päev!

Retsept: Väike kohuke

200 g rasvata kohupiima

100 g toorjuustu

50 g võid

2 tl vanilli

1 dl suhkrut

Valget või heledat šokolaadi

Vahusta või ja suhkur, sega sisse kohupiim ning toorjuust. Lisa vanilli ning klopi segu vahtu. Täida väikesed vormid kohupiimaseguga ning asetä sügavkülma tahenema. Sulata veevannis šokolaad, kasta külmutatud kohukesed selle sisse ning kaunistä. Head isu!

Salme Adeele Hollas 3.klass

Päevas tuleb süüa vähemalt 5 portsu puu- ja juurvilja

Kohe saab kohukest maitsta

Reisisellid Haapsalus

Ei ole tulekahju, külas on teadusbuss

Katsetame, mis juhtub

Esimesed sammud räätsadega olid arglikud

Kevadpäev Haapsalus

4.-9. klasside õpilased, kes õpivad headele hinnetele, käisid preemiareisil Haapsalus. Kuna sinna on maad rohkem kui Tallinnasse, kestis sõit kaua – peaaegu viis tundi. Bussis laulsime Arietega karaoket, meil oli lõbus ja õpetajatele meeldis see ka. Nii ei muutunud sõit igavaks.

Haapsalu Piiskopilinnuses ootas meid giid, kes nägi lossiemanda moodi välja, eriti just tema bareti tõttu. Ta rääkis meile, kuidas ja kellele see linnus ehitati ning kes seal elanud on. Haapsalu linnust teatakse eelkõige Valge Daami legendi järgi: et teatud täiskuuöödel näeb lossiaknal valgesse riietaud neiu, kes elusalt kabeli seinä sisse müüriti, sest ta armastas kirikutegelast. Arvatakse, et naise hing ei saa rahu ja ta käib oma armsamat leinamas. Tegelikult on asjal mõistlik selgitus olemas: kabeli aknad on paigutatud nii, et valguse peegeldudes kindla nurga alt tekibki ühele aknale ähmane hele kuju. Käisime ka haiglaruumides. Esimesel korrusel oli haigete vastuvõturuum. Seal oli ka üks munk (kuju), kellel lastakse aadrit. Aadrilaskmine oli keskajal üks põhilisi ravimiseviise. Arsti töökambris nägime arsti ennast ahju ees istumas. Seal oli palju ravimipotsikuid ja sai lugeda ravimite valmistamise ja arstimise kohta. Üks raske haigus oli keskajal katk. Nägime katkumaski, mille noka sisse pandi küüslauku ja desinfitseerivaid aineid. Kui arst, mask peas, haige juures käis, aitasid need ained sissehingatavat õhku puhastada ja arstil oli suurem tõenäosus ellu jääda. Läbi hämarate keldrikäikude saime minna kütteruumi, kus oli suur kolle, mille kaudu ülemisi korruseid köeti. Käikudes olles kuulsime kõlaritest kõhedust tekitavat muusikat ja rääkimist, nii et tekkis soov kiiresti välja päikse kätte pääseda. Käisime ka kuningasaalis, relvaruumis ja alkeemialaboris. Poisid said pehmete mõõkadega võideldes enda osavust proovile panna. Mõned meist tegid häbipostis pilti.

Muuseumis ringkäik tehtud, pidasime lossihoovis pikniku ning siis läksime läbi vanalinna rannapromenaadile. Jalutasime, tegime Kuursaali taustal pilte ning vaatasime ühte posti, mille pealt sai vaadata, kui kõrge on merevee tase. See oli kõvasti alla keskmise. Veel käisime Haapsalu raudteejaamas, kuhu rongid enam mitu aastat ei sõida. Seal nägime kordatehtud vedureid väga erinevatest aegadest ning tegime perroonil ühispildi. Nagu ekskursioonil olles ikka, põikasime ka kaubanduskeskusesse, kus sai süüa ning poodelda. Viie tunni pärast olime Võrus tagasi – meie sisukas kevadpäev oli õhtusse jõudnud.

Kaisa-Triinu Villems 5.b

Matemaatika on mõnus!

25.aprillil toimus 5.-6. klasside õpilastele mõeldud matemaatika loovuspäev Parksepa Keskkoolis. Tänavu leidis selline ettevõtmine aset juba kuendat korda. Varem on selle korraldanud Vastseliina, Rõuge, Mõniste, Kääpa ja Haanja kooli õpetajad. Päeva sisustavad tegevused töötubades. Parksepas koguneti kõigepealt saali, kus kooli direktor ütles avasõnad ja soovis kõigile edu. Et kõik ilus algab magusast, siis jagati kohe alguses komme. Iga õpilane valis maiuse oma maitse järgi. Kommipaberite järgi jaotati õpilased rühmadesse. Seejärel algas tegutsemine töötubades. Kokku oli neid viis. Meisterdada sai tööõpetuse klassis. Õpetajal olid tahvile tehtud nelja detaili joonised. Nende järgi tuli valmistada tangrammi jupid, mis hiljem etteantud kujunditeks kokku pandi. Teine ruum oli sisustatud joonestamise töötoaks. Joonestasime perspektiivis. Arvutitoas tegi iga õpilane valmis ühe koomiksi. Sporditöötoas jaotati rühm kaheks, grupid võistlesid omavahel. Alasid oli palju ja tegevus väga vaheldusrikas. Põnevalt oli lahendatud alade valik: üks meeskondadest võttis tassist pimesi tegevuse ja teine meeskond arvu, mitu korda tuleb antud tegevust sooritada. Viies töötuba oli õues punktide otsimine ja nendes ülesannete lahendamine. Juhendaja õpetajal oli täring, millel olid ainult ühed ja kahed. Antud summa tuli liita olemasolevale summale ja otsida puu otsast lipik, millel olev tegevus tuli õpetaja juures sooritada.

Päevast kokkuvõtte tegemiseks kutsuti kõik uuesti saali, kus kõik said tänukirjad. See oli kõitev päev, osalenud õpilased jäid väga rahule.

26.aprillil osales meie kooli „Nuputa“ võistkond vabariiklikel võistlustel. Võru maakonnast oli osalemas veel Võru Kreuzwaldi Gümnaasiumi võistkond. Võistlused toimusid Viljandi Paalalinna Koolis. Kokku osales kogu vabariigist 32 võistkonda ja meie õpilased Cassandra Piirioja, Jana Džuba, Robyn Põldsaar ning Uku Konsap said 13. koha. Tublid!

Anne Reiljan, matemaatikaõpetaja